

JORIS MINNE IN DEN KUNSTHANDEL „DE BRON”, DEN HAAG.

In de smaakvolle en zoo goed verlichte zalen van „De Bron” waren begin Maart het zwart en wit werk, houtsneden en wat etsen van Joris Minne tentoongesteld.

De genoegelijke zin voor het anecdotische en den smakelijken verteltrant verbindt ook dezen Belg met zijn nationale verwanten. Heel even doet hij soms speciaal aan Masereel denken, doch wat hem karakteriseert is zijn verbeeldingsvolle opvoering van de gulle en kloeke zwart en wit vlakken, in het decoratieve en zelfs tot in 't onwerkelijke. B.v. in „Kabels” en het landschap ernaast, waarin de zwaai van het boerendak, waar bovenuit de ijle rooksliert, omhoog in de wolken, als 'n symbolieke lijn uit te duiden zou zijn. Strevend en beschuttend tegelijk. Minder 'n vertelsel dan de bladen: Een voorbeeldige Vrouw en l'Enfant de Margueleine is de serie Comédiens en tournée. Zoo flitsend opgemerkt en van zoo'n ruime opvatting, ze roept wel bij ieder de snelle gewaarwordingen van een reis op! Dat bewegelijke in de opvatting, uitgedrukt in de wenteling der lijnen en vlakken heeft deze houtsnijder in al zijn werk. De Transatlantique die als 'n zwierig zeegedrocht over het water golft, het wegijlende treintje in de letter L van het zoo pittig verluchtte Alfabet, viaducten waarvan de bogen over de ruimte krommen. Het snelle verschieten van den horizon in verschillende prenten, doet vooral van deze prent een internationale gewaarwording uitgaan. Een enkele maal doen b.v. de ruitlijntjes van straatkeien wat te luchthartig en niet geheel verantwoord aan.

Beneden zijn zeer verschillende resultaten van, door Lebeau genomen, proeven met kristalglas geëxposeerd. Waar het gewoonste drinkglas of de eerste de beste glazen knikker al een wonder van lichtspel is, kan men met eindeloos genoeg woorden zoeken om de esthetische bekoring van het stralende kleurenspeel in deze sierglazen uit te drukken.

Voor mij zijn het bekoorlijkst bokaalachtige vazen, waarin als 't ware een sneeuwval gevangen is, een enkele strenge iriseerende schaal en sluike fleschjes, waarvan de teedere contour aan het trillen van den blazenden adem doet denken. Het procédé schijnt nieuw te zijn en nog veel mogelijkheden voor het opvoeren van het décor open te laten. Dit glaswerk heeft een eigenaardig cachet van veerkrachtigheid; de bekorende klank van enkele schalen doet aan metaal denken. C. S.

Rectificatie: Als één der illustraties bij het artikeltje van Frank van den Wijngaert over Joris Minne (Aprilnummer) werd, tengevolge van een vergissing des schrijvers, een houtsnede van Henri van Straten gegeven, n.l.: „Amour” uit „Voyage” van B. Claessens.